

N:o 109.

Uppläst och godkänd hos Första Kammaren den 10 maj 1907.

— — — — Andra Kammaren den 10 — —

Riksdagens skrifvelse till Konungen, i fråga om koncession å en ny förbindelseled mellan Baggensfjärden och den inre Stockholmskärgården.

(Statsutskottets utlåtande n:o 43 och memorial n:o 47).

Till Konungen.

I en inom Riksdagen väckt motion har hemställts, bland annat, att Riksdagen ville i skrifvelse till Eders Kungl. Maj:t uttala önskvärheten af att icke någon för större fartyg trafikabel, ny farled mellan Baggensfjärden och den inre Stockholmskärgården måtte, utan Riksdagens hörande, vinna Eders Kungl. Maj:ts koncession.

I motionen har till en början anförts, hurusom det skärgårdsområde, som öster ut från Stockholm sträcker sig vida omkring, kunde genom befestningslinjen Vaxholm—Oskar-Fredriksborg anses deladt i två hufvud-delar, en inre och en yttre. Hvarje förbindelse mellan Stockholm och Östersjön, med undantag af den endast för mindre fartyg möjliga trafikleden genom Baggensstaket, måste passera genom nyss nämnda befestningslinje. Mot detta enda inlopp mynnade sålunda alla de infartsleder, som utifrån förde till Stockholm, norrifrån genom Furusundsleden, österifrån förbi Sandhamn, söderifrån öfver Nämndöfjärden, o. s. v.

I fredstid betydde detta, att handelsfartyg, särskildt de som komme söderifrån, måste göra mer eller mindre betydliga omvägar för att komma in till Stockholm. I krigstid kunde en öfverlägsen fientlig flotta, som gjort sig till herre i skärgården och som tvungit den svenska flottan att söka skydd bakom Oskar-Fredriksborgs kanoner, med lätthet därstädes blockera densamma och använda sitt öfverskott af kraft på annat håll.

Den fredliga samfärdselns synpunkt, liksom ock försvarssynpunkten, hade därför sedan länge enträget kraft upptagandet af ännu en, för djupgående fartyg trafikabel inloppsled till Stockholm.

I motionen har lämnats en historisk redogörelse för de förslag, som i detta syfte framställts, och har därvid framhållits, hurusom intresset länge hufvudsakligen koncentrerade sig på upprensning och fördjupning af Baggensstaket, men att i senare tid fråga uppstått om upptagande af en ny farled genom anläggning, vid sidan af Baggensstaket, af en kanal genom det s. k. Moranedet. Sistnämnda plan, som vid upprepade tillfällen varit å bane, hade senast upptagits i en den 18 februari 1904 af bankdirektören Knut Wallenberg till Eders Kungl. Maj:t gjord framställning. Från andra håll hade nyligen framkastats förslag om upptagande af en sådan farled från Baggensfjärdens norra del till Högarnsfjärden eller till farvattnet utanför Kyrkviken på Lidingö.

Såsom framgår af den i motionen lämnade redogörelsen, har frågan om upptagande af en ny, för större fartyg trafikabel farled mellan Baggensfjärden och den inre Stockholmskärgården vid upprepade tillfällen varit föremål såväl för Riksdagens som för Eders Kungl. Maj:ts pröfning. De militära myndigheter, som i anledning häraf fått yttra sig i frågan, hafva städse med styrka framhållit, att farledens upptagande med nödvändighet måste medföra mer eller mindre omfattande befästningsanläggningar. Med hänsyn till detta förhållande måste det anses vara af synnerlig vikt, att koncession å anläggning af en dylik farled icke af Eders Kungl. Maj:t lämnas utan att Riksdagen blifvit däröfver hörd.

I anledning häraf får Riksdagen till Eders Kungl. Maj:t uttala önskvärdheten af att icke någon, för större fartyg trafikabel, ny farled mellan Baggensfjärden och den inre Stockholmskärgården må utan Riksdagens hörande vinna Eders Kungl. Maj:ts koncession.

Stockholm den 10 maj 1907.

Med undersåtlig vördnad.
